

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כתובות דף צג.

מי שהיה נשוי ג' נשים ומת, ואחת כתובתה מנה ואחת מאתים ואחת שלש מאות, כמה גובות?

יש ג' מאות	יש מאתים	אין אלא מנה		
בעלת מנה: 50 ² בעלת 200: 100 בעלת 300: 150	בעלת מנה: 50 ¹ בעלת 200: 75 בעלת 300: 75	חולקים בשוה כל אחת 33.3	באוקימתא	לסתם מתניתין
בעלת מנה: 33.3 בעלת 200: 83.3 בעלת 300: 183.3	בעלת מנה: 33.3 בעלת 200: 83.3 ⁴ בעלת 300: 83.3	חולקים בשוה כל אחת 33.3	בפשטות ³	כר' נתן
כל אחת 100	כל אחת 66.6	כל אחת 33.3	לרש"י	לרבי - חולקין בשוה
בעלת מנה: 50 בעלת 200: 100 בעלת 300: 150	בעלת מנה: 33.3 בעלת 200: 66.6 בעלת 300: 100	בעלת מנה: 16.6 בעלת 200: 33.3 בעלת 300: 50	לרבינו חננאל ⁵ (תוד"ה רבי)	

¹ בגמ' העמידו את דין המשנה בשני אוקימתות. דהוקשה לגמ' למה של מנה גובה חמישים הרי כיון שכל מה שיש לשניה שיעבוד הוא רק על מנה, וא"כ אין לראשונה אלא 33 ושליש. ותירץ שמואל בכותבת בעלת מאתים לבעלת מנה דין ודברים אין לי עמך במנה - וכיון שכן, דנה בעלת מנה עם בעלת שלש מאות במנה הראשון ונוטלת חצי מנה ומסתלקת הראשונה. ושוב נשאר מנה וחצי ועליו באות לדון בעלת מאתים ובעלת שלש מאות - וחולקות בו חצי חצי. רב יעקב מנהר פקוד משמיה דרבינא מעמיד באוקימתא אחרת, והיא שבתחילה נפלה תפיסה אחת של נכסים בשווי שבעים וחמש ואח"כ נפלה תפיסה שניה של 125, וכך חולקות, בתפיסה הראשונה חולקות שוה בשוה וכל אחת מקבלת 25 דינר. בתפיסה השניה, מוציאים 75 מהם - על זה כולם שוות בשיעבוד (גם הראשונה - דהא נשאר לה עדיין שיעבוד על 75), וחולקות בו שוה בשוה, ונמצא ביד כל אחת 50. ונשארו עוד 50 שלא חלקו אותם וחולקות אותו בעלת המאתים ובעלת ה300 בשוה, ולכן יש להן כל אחת 75.

² והעמיד שמואל בכותבת בעלת שלש מאות לבעלת מאתים ולבעלת מנה "דין ודברים אין לי עמכם במנה", ולכן בעלת מאתים ובעלת מנה חולקות חצי חצי במנה הראשון - ויש לכל אחת מהן 50, ובמנה השני חולקות בעלת 200 עם בעלת 300, ונמצא עתה ביד בעלת 200 מנה (חצי מהמנה הראשון וחצי מהמנה השני), ולבעלת 300 יש רק 50 מהמנה השני. ובמנה השלישי - לוקחת אותו בעלת 300 לעצמה, ונמצא שיש בידה 150. רב יעקב מנהר פקוד משמיה דרבינא מעמיד באוקימתא אחרת, והיא שבתחילה נפלה תפיסה אחת של נכסים בשווי שבעים וחמש ואח"כ נפלה תפיסה שניה של 225, וכך חולקות, בתפיסה הראשונה חולקות שוה בשוה וכל אחת מקבלת 25 דינר. בתפיסה השניה, מוציאים 175 מהם דעל זה בעלת מאתים תובעת אחר שקיבלה כבר עשרים וחמש, ומתוך 175 מוציאים 75 שכולם שוות בשיעבודו (גם הראשונה - דהא נשאר לה עדיין שיעבוד על 75), וחולקות בו שוה בשוה, ונמצא עתה ביד כל אחת 50. ונשארו עוד 100 מתוך ה175 האלו וחולקות אותו בעלת מאתים ובעלת ג' מאות בשוה, ונמצא ביד בעלת 200 וביד בעלת 300 ביד כל אחת מהם מנה, (דהיינו 25 שחלקו בתפיסה ראשונה, ו25 מהחלוקה הראשונה של התפיסה השניה ועוד 50 מהחלוקה השניה של התפיסה השניה). נשארו עוד 50 מתוך 225 שלא חלקו בהם כלל, והם ניתנים כולם לבעלת ה300 - הרי שיש בידה 150.

³ כלומר, בלי האוקימתות הנ"ל דהיינו לא באופן שאחחת מהן נסתלקה, וכן לא בכה"ג שהיה ב' תפיסות אלא הכל תפיסה אחת.

⁴ דבמנה הראשון חלקה וקיבלה 33.3, ובמנה השני חלקה חצי חצי - ונוסף לה עוד חמישים.

⁵ רבינו חננאל ס"ל בדעת רבי שמחלקים את הירושה לששה חלקים, ובעלת מנה נוטלת חלק אחד ובעלת מאתים נוטלת שני חלקים ובעלת 300 נוטלת ג' חלקים. וכשתחלק 100 לששה חלקים יהיה

הוכן עייי כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כתובות דף צג:

שנים שהטילו לכיס זה מנה וזה מאתים, כיצד חולקים ברווח?

קנו שור לשחיטה ושחיטה	קנו שור לחרישה ולבסוף שחיטה	קנו שור לחרישה והם חורשים בו	
חולקים השכר בשוה	כל אי נוטל לפי מעותיו	חולקים השכר בשוה	לרבה
חולקים השכר בשוה	חולקים השכר בשוה	חולקים השכר בשוה	לרב המנונא

כל חלק 16.6 בקרוב, ולכן בעלת מנה נוטלת ששית אחת, ובעלת שני מנים נוטלת שליש שהוא ב' שישיות, ובעלת שלש מנים נוטלת חצי שהוא ג' שישיות.